

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816209487
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3816209487.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., B. XXX/XX-XX, o zaplatenie 3 173,17 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7Csp/10/2016- 275 zo dňa 05. apríla 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 673,73 eur s 28 % ročným úrokom zo sumy 3 173,17 eur od 18.08.2015 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur, splatných najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc júlom 2019, s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal sa proti žalovanej zaplatenia 3.173,17 eur s príslušenstvom. Rozsudkom č. k. 7Csp 10/2016-215 zo dňa 24.8.2017 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.499,44 eur, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 6Co 448/2017-232 zo dňa 25.4.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 10/2016-215 zo dňa 24.8.2017 v 1. výroku (o zaplatení sumy 1.499,44 eur) nadobudol právoplatnosť dňa 6.10.2017. Na pojednávaní dňa 15.3.2019 žalovaná uplatnený nárok o zaplatenie 1.673,73 eur s 28% úrokom ročne z dlžnej sumy 3.173,17 eur od 18.8.2015 do zaplatenia, uznala. Podaním zo dňa 20.3.2019 žalobca navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie. S poukazom na § 285 a § 285 CSP súd prvej inštancie v merite veci rozhodol rozsudkom pre uznanie tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi aj 1 673,73 eur s 28 % ročným úrokom zo sumy 3 173,17 eur od 18.08.2015.

3. Keďže žalovaná navrhla, aby jej súd povolil plniť dlh v splátkach, súd prvej inštancie sa uvedeným zaoberal podľa § 232 ods. 3,4 CSP. Z vylučku žalovanej zistil, že je evidovaná ako uchádzača o zamestnanie a jej jediným príjmom je invalidný dôchodok. Naposledy bola zamestnaná v Základnej škole, Rastislavova ulica č. 416/4, Prievidza a ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou, z dôvodu jej zdravotných problémov. Žije v spoločnej domácnosti s manželom Dušanom Kikušom, ktorý

je poberateľom starobného dôchodku vo výške 500,- eur mesačne, a z ktorého spláca poskytnuté pôžičky po 10,- eur, 20,- eur a 40,- eur mesačne. Zálohové platby za byt, ktorý užívajú platia vo výške 120,- eur mesačne plus inkaso (za dodávku elektrickej energie 20,- eur, za dodávku plynu 11,- eur mesačne). Náklady na stravu majú vo výške 200,- eur mesačne. Má aj ďalší dlh 3.000,- eur, z titulu poskytnutej pôžičky od spoločnosti Tesco, ktorý ale z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie nespláca. Trpí ochorením: osteoporózou, bedrového kĺbu, srdca, močového ústrojenstva a má aj zdravotné problémy psychického charakteru (žalovaná súhlasila, aby pre účely konania boli zverejňované informácie o jej zdravotnom stave). Súd prvej inštancie sa oboznámil i s odborným posudkom o invalidite, s dohodou o skončení pracovného pomeru, s údajmi z katastrálneho portálu, s vyjadrením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza a s jej rozhodnutím zo dňa 26.2.2019. S účinnosťou od 30.6.2018 bola žalovaná uznaná za osobu invalidnú, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60%. Prácu môže vykonávať len v prostredí bez psychickej a fyzickej záťaže. Dňa 21.1.2019 medzi Základnou školou Rastislavova ulica č. 416/4, Prievidza a žalovanou bola uzavretá dohoda o skončení pracovného pomeru ku dňu 21.1.2019. Od 22.1.2019 je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. Je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 179,30 eur mesačne. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 26.2.2019 bol žalovanej priznaný príspevok v nezamestnanosti na obdobie od 22.1.2019 do 21.7.2019 vo výške 50% zo sumy 14,69 eur (denný vymeriavací základ), t. j. 7,34 eur, čo za obdobie jedného mesiaca predstavuje sumu 154,24 eur (7,34 eur krát 21 pracovných dní). Podľa údajov z katastrálneho portálu nevlastní žiadny nehnuteľný majetok. Na výzvu súdu žalobca dňa 20.3.2019 súdu oznámil, že nesúhlasí so splácaním dlhu v splátkach po 50,- eur mesačne, čo bližšie nezdôvodnil.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného (žalovaného) na zachovanie dôstojných životných podmienok. Žalovanej povolil úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom splátky po 50,- eur mesačne. Uvedenú výšku splátok považoval súd za primeranú, vzhľadom na jej finančnú situáciu. Zaplatenie dlhu naraz alebo vo vyšších splátkach, by ju dostalo do stavu ešte väčšej hmotnej núdze a ohrozilo by uspokojovanie jej základných životných potrieb. Napokon, aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupné, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania, v prípade neschopnosti žalovanej zaplatiť priznané plnenie naraz (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 330/2017, č. k. 27Co 281/2018). V čase rozhodnutia súdu mesačný príjem žalovanej predstavuje 333,54 eur (179,30 eur invalidný dôchodok plus 154,24 eur príspevok v nezamestnanosti), z ktorého po úhrade nákladov na stravu 100,- eur (200,- eur delene 2 osoby), na bývanie 75,50 eur (120,- eur plus 20,- eur plus 11,- eur delene 2 osoby), a zaplatení mesačnej splátky 50,- eur z titulu predmetného dlhu, jej k dispozícii zostane už len suma 108,04 eur, z ktorej bude financovať ďalšie svoje základné životné potreby ako sú lieky, hygienické, kozmetické potreby, oblečenie, obuv.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 257 CSP. S tým, že k aplikácii ustanovenia § 257 CSP dochádza aj zo sociálnych aspektov. Uviedol, že žalovaná je v zložitej životnej situácii. Zo zdravotných dôvodov skončila pracovný pomer. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u nej predstavuje 60%, pričom prácu môže vykonávať len v prostredí bez fyzickej a psychickej záťaže. Prácu, ktorá by bola vykonávaná v takomto prostredí, sa jej nepodarilo vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav, zabezpečiť. Preto je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Z príjmu, ktorý má, je schopná uhradiť len základné odôvodnené životné potreby. Súd preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania, aplikoval ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku, keď zohľadnil sociálne aspekty na strane žalovanej. Zaplatením plnej náhrady trov konania žalobcovi, by sa jej zložitá životná situácia ešte viac prehĺbila. Súd však nemohol nechať bez povšimnutia to, že žalobcovi vznikli v konaní trovy, a to za zaplatený súdny poplatok zo žaloby. Žalobcovi, preto priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 70%.

6. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bolo žalovanej povolené splácať dlh v splátkach a proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 265 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť dlh v lehote 3 dní a zaviazal ju na náhradu trov konania. Namietal, že v zmysle zákona súd nemôže určiť dlhšiu lehotu na plnenie bez relevantných skutkových tvrdení podložených dôkazmi. Súd prvej inštancie priznaním možnosti splátok

postupoval nad zákonom dovolený rozsah, nedostatočne v tomto smere zistil skutkový stav, a teda nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Z vykonaných dôkazov súd nemohol komplexne zistiť pomery žalovanej. Priznaním splátok vo výške 50,- eur mesačne súd prvej inštancie postupoval v rozpore so zákonom a jeho rozhodnutie nie je spravodlivé. Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému priznať výhoda splátok, budú najmä osobné a majetkové pomery strán, výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade nedodržania, doba, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmov žalobcu (rozsudok NS v SR sp.zn. 7Cdo /116/2012 zo dňa 18.03.2013). Záverom poukázal na iné rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach, z ktorých citoval.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. Vzhľadom k tomu, že vo veci samej bol vydaný rozsudok pre uznanie, ktorý odvolaním nebol napadnutým, predmetom odvolacieho konania bol výlučne výrok súdu prvej inštancie v časti paričnej lehoty a nároku na náhradu trov konania

10. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

11. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

14. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), v nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP a v nesprávnom právnom závere súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

17. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

21. Ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, súd je povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalobca navrhol tento osobitný procesný postup. Ak k uznávaciemu prejavu žalovaného došlo na pojednávaní a zároveň súd disponuje návrhom žalobcu na tento osobitný procesný postup, súd rozhodne rozsudkom pre uznanie nároku priamo na pojednávaní.

22. V prejednávanej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok na zaplatenie 3 173,17 eur s príslušenstvom. Rozsudkom č. k. 7Csp 10/2016-215 zo dňa 24.8.2017 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 1.499,44 eur, do 3 dní, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 6Co 448/2017-232 zo dňa 25.4.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 10/2016-215 zo dňa 24.8.2017 vo výroku o zaplatení sumy 1.499,44 eur nadobudol právoplatnosť dňa 6.10.2017. Na pojednávaní dňa 15.3.2019 žalovaná zvyšok uplatneného nároku o zaplatenie 1.673,73 eur s 28% úrokom ročne z dlžnej sumy 3.173,17 eur od 18.8.2015 do zaplatenia, uznala a požiadala o povolenie plnenia v splátkach, pričom poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorú podrobne popísala a preukazovala posudkom o invalidite, rozhodnutím Sociálnej poisťovne o priznaní dávky v nezamestnanosti, dohodou o skončení pracovného pomeru. Súd prvej inštancie doručil žalobcovi, ktorý nebol na pojednávaní prítomný, opis zápisnice s tým, že sa k veci môže vyjadriť a výzvou, či navrhuje, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie. Podaním zo dňa 20.3.2019 žalobca navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie a nesúhlasil s plnením v splátkach po 50,- eur mesačne, pričom neuviedol žiadne dôvody nesúhlasu. Súd prvej inštancie ďalej doplnil dokazovanie ohľadom finančných a majetkových pomerov žalovanej správami z ÚPSVaR Prievidza, zo Sociálnej poisťovne, zisťovaním v Obchodnom vestníku. Následne, s poukazom na § 285 a § 285 CSP v merite veci rozhodol rozsudkom pre uznanie tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi aj 1 673,73 eur s 28 % ročným úrokom zo sumy 3 173,17 eur od 18.08.2015, ktorú sumu jej povolil splácať v splátkach 50,- eur mesačne pod následkom straty možnosti plniť v splátkach v prípade omeškania jednej splátky.

23. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná na pojednávaní, na ktorom nebol prítomný žalobca, síce uznala žalovaný nárok, avšak nesúhlasila s jednorazovým plnením dlhu v lehote 3 dní, ktoré v zmysle zákona požadoval žalobca v žalobe. To znamená, že žalovaná neuznala nárok žalobcu v celom jeho rozsahu. I za takejto situácie je možné vec rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, avšak vždy len na základe návrhu žalobcu, ktorý má právo sa s takýmto vyjadrením žalovanej strany oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Ak súd prvej inštancie chce vec rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku i v takomto prípade, je potrebné odročiť pojednávanie, oboznámiť žalobcu s postojom žalovanej a až na základe jeho reakcie (súhlasu či nesúhlasu) vo veci ďalej konať a rozhodnúť.

24. V súdnej veci popísaný procesný postup splnený bol, žalobca mal možnosť sa vyjadriť k návrhu žalovanej na povolenie plnenia dlhu v splátkach, ktorú síce využil tak, že s ním nesúhlasil, avšak neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré tak robil. Na nasledujúce pojednávanie súdu sa opätovne s ospravedlnením neúčasti nedostavil. Následne súd prvej inštancie doplnil dokazovanie ohľadom

finančných a majetkových pomerov žalovanej i vlastným šetrením a až na základe dôsledne zisteného skutkového stavu, rozhodol o povolení plnenia uznanej sumy v splátkach. V uvedenom procesnom postupe súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil žiadne porušenie procesných práv žalobcu (resp. strán), ktoré by malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

25. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj vecné námietky žalobcu týkajúce sa časti výroku o povolení plnenia dlhu žalovanou v splátkach. V zmysle § 232 ods. 2,3 CSP lehota na plnenie (tzv. paričná lehota), ktorá je v zásade tri dni, môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu. Ide o právo súdu, a preto, pokiaľ súd splnené zákonné podmienky, nemožno hovoriť o porušení ochrany práv žalobcu ako veriteľa, ako to namieta v odvolaní. Platí, že predĺženie paričnej lehoty, resp. povolenie splácania uloženej povinnosti v splátkach musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku (čo súd prvej inštancie i učinil) s tým, že zlá finančná situácia povinnej strany sporu, je v zmysle ustálenej judikatúry relevantným dôvodom, pre ktorý tak môže súd rozhodnúť. Nepriaznivá finančná situácia žalovanej bola v konaní dostatočne zistená, pričom žalobca túto situáciu ako takú ani vecne nespochybňoval. V záujme žalobcu ako strany oprávnenej súd prvej inštancie vyslovil, že omeškaním žalovanej s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie, a tak možno rovnováhu medzi stranami v tomto smere považovať za zachovanú.

26. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, súd prvej inštancie priznal s poukazom na § 255 ods. 1, § 257 CSP plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %, čo opäť odôvodnil nepriaznivou životnou, zdravotnou a finančnou situáciou žalovanej.

27. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie neupozornil strany na možnosť aplikácie § 257 CSP a neumožnil im sa k aplikácii tohto zákonného ustanovenia vyjadriť, odvolací súd toto procesné pochybenie súdu prvej inštancie odstránil sám a výzvou zo dňa 08.07.2019 vyzval strany na vyjadrenie v tomto smere.

28. Žalobca podaním zo dňa 18.07.2019 uviedol, že dané ustanovenie má výnimočný charakter, používa sa iba vo výnimočných prípadoch s cieľom odstrániť neprimeranú tvrdosť zákona a jeho aplikácia musí byť zdôvodnená dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktorých existenciu musí súd vo svojom rozhodnutí riadne a presvedčivo odôvodniť. Môžu sa týkať aj sociálnej situácie strán, kedy je potrebné prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové aj iné pomery strán. Do úvahy treba tiež brať okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť na postoj strán v konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 MCdo/2/2008 zo dňa 25.2.2009). Žalobca mal za to, že vo veci neboli splnené podmienky na aplikáciu daného zákonného ustanovenia, pretože žalovaná neprejavila ani minimálnu snahu o plnenie záväzku voči veriteľovi. Pokiaľ by neporušila svoje zmluvné povinnosti, na porušenie ktorých bola pred podaním žaloby viackrát upozornená, žalobca by sa nemusel domáhať ochrany súdnou cestou a nevznikli by mu trovy konania. Poukázal na to, že príjem domácnosti, v ktorej žalovaná žije, je spolu 833,54 euro mesačne. Súčet životného minima na žalovanú a jej manžela predstavuje pritom sumu 356,84 eur. Žalovaná s manželom sú schopní pokryť nevyhnutné náklady na bývanie, stravu a podobne, ako aj prípadnú primeranú splátku trov konania. Ustanovenie § 257 CSP nemá slúžiť ako nástroj sociálnej politiky.

29. Žalovaná sa k aplikácii § 257 CSP nevyjadrila.

30. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu.

31. Po preskúmaní veci odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie zistil, že v okolnostiach prípadu boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaná bola ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nezamestnaná, od 22.1.2019 je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 26.2.2019 jej bol priznaný príspevok v nezamestnanosti na obdobie od 22.1.2019 do 21.7.2019 vo výške 50% zo sumy 14,69 eur (denný vymeriavací základ), t. j. 7,34 eur, čo za obdobie jedného mesiaca predstavuje sumu 154,24 eur (7,34 eur krát 21 pracovných dní). Žalovaná je poberateľkou invalidného dôchodku vo

výške 179,30 eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je poberateľom starobného dôchodku vo výške 500,- eur mesačne, a z ktorého splácajú poskytnuté pôžičky po 10,- eur, 20,- eur a 40,- eur mesačne. Zálohové platby za byt, ktorý užívajú platia vo výške 120,- eur mesačne plus inkaso (za dodávku elektrickej energie 20,- eur, za dodávku plynu 11,- eur mesačne). Náklady na stravu majú vo výške 200,- eur mesačne. Má aj ďalší dlh 3.000,- eur, z titulu poskytnutej pôžičky od spoločnosti Tesco, ktorý ale z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie nespláca. Žalovaná má pomerne závažné zdravotné problémy, osteoporózu, ochorenie bedrového kĺbu, srdca, močového ústrojenstva. S účinnosťou od 30.6.2018 bola žalovaná uznaná za osobu invalidnú, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60% s tým, že prácu môže vykonávať len v prostredí bez psychickej a fyzickej záťaže. Podľa údajov z katastrálneho portálu nevlasťní žiadny nehnuteľný majetok.

32. Dané nepriaznivé osobné (zdravotné) i finančné pomery žalovanej, ako i skutočnosť, že žalovaná v súdnom konaní pohľadávku žalobcu v celom rozsahu uznala, čím odpadla potreba ďalšieho dokazovania vo veci samej a predišlo sa vzniku ďalších trov strán v konaní, sú relevantnými dôvodmi, pre nepriznanie nároku na náhradu všetkých trov konania žalobcovi. Pomer, v akom súd prvej inštancie priznal plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania (70%), pričom komplexne zhodnotil všetky popísané skutočnosti, potom nie je v rozpore s princípom spravodlivého procesu a nemožno v ňom vidieť porušenie práv žalobcu.

33. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).